

tydning, selv om det måske nok, også når de andre lande får det implementeret, er af mere lokal betydning, end det er af global betydning; men o.k.

Jeg synes nok, at det er meget bureaukratisk, og man kan sige, at Århuskonventionen jo heller ikke i sig selv var bæredygtig, men den var da i hvert fald eksportvenlig. Det var da et udmærket stykke eksportarbejde at lave sådan en konference i Århus i godt vejr dér i sommeren 1998. Jeg misunder bestemt ikke alle de politikere og bureaukrater, der var med, at de har haft nogle gode dage i Århus, og de har da fået skruet en masse papirer sammen.

Vi er pr. definition for det her, men vi ville gerne, om det kunne laves mindre bureaukratisk.

Så er der i debatten her opstået sådan en konfrontation mellem venstrefløjen og den borgerlige side om, hvem der er gode, og hvem der er onde. Miljøorganisationer er pr. definition gode ifølge visse, hvorimod de, der repræsenterer produktionen, pr. definition er onde. Jeg tror ikke, der er ret stor forskel på dem, når det kommer til stykket. De, der repræsenterer produktionen, er trods alt dem, der er med til at skaffe os brød på bordet.

Det var vist SF's ordfører, der brugte udtrykket bæredygtig produktion, og det forstår jeg nok er interessant, men det er vel lige så interessant, om vi har et bæredygtigt forbrug; ikke om vi køber økologiske produkter eller ikke gør det, men om vi har et bæredygtigt forbrugsniveau. Det er jo, når det kommer til stykket, lige så interessant som, om vi har en bæredygtig produktion.

Men uanset om man er på den ene eller den anden side, er de ledere, der sidder i industrien og erhvervsorganisationerne og i miljøorganisationerne, blevet afhængige af den sag, de arbejder for. De får løn for det. Det skal nok passe, at der er en hel masse velmenende og enfoldige mennesker, der tilslutter sig miljøorganisationerne.

Det var vist også SF's ordfører, der beklagede sig over, det blev teknisk. Jeg kunne nok ønske, at de politiske forbrugere, der involverede sig i miljøorganisationerne, var lidt mere tekniske. Det er jo sådan, at deres tilslutning meget bygger på følelser og meget lidt på konkret viden. Det er nok det, der er med til at at skævvride debatten engang imellem, og det var det, jeg synes så tydeligt kom til udtryk her.

Så må jeg sige, at jeg er ikke i denne her sag blevet overfaldet af storindustrien. Jeg er ikke blevet opsøgt af en eneste lobbyist, og det er ikke bare fordi, vi er et lille parti, for vi er som regel plaget af eller har stor glæde af lobbyister – det kan man udlægge, som man vil; det er somme tider det ene, somme tider det andet – men sagen har ikke været så væsentlig for erhvervslivets lobbyister, at de har opsøgt os. Så på den måde er de da ikke så onde, når det skal være.

I Kristeligt Folkeparti kan vi tilslutte os intentionerne i det her, også selv om ministeren går lidt længere med at tilkende nogle miljøorganisationer en adgang til at indgive klager. Det kan måske være fornuftigt nok. Men vi ville gerne, om det hele kunne blive lidt mindre bureaukratisk, end der er lagt op til her.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Det lovforslag her er blandt sværvægterne inden for miljøet, udtalte den socialdemokratiske ordfører. Det har vedkommende fuldstændig ret i. Hvis det her bliver til virkelighed, så bliver det sådan, at alle kan klage over alle. Jeg finder det meget betænkeligt, at man lovgiver på det grundlag, som er fremsat her.

Der står direkte i bemærkningerne til lovforslaget, at konventionen juridisk set er vanskeligt tilgængelig og giver anledning til en masse forskellige spørgsmål. Videre står der, at lovforslaget således i et vist omfang bygger på en fortolkning af bestemmelserne, der ikke i sig selv er klare og utvetydige. Sådan et grundlag vil man til at lovgive på; det finder jeg ikke man kan.

Man må uvilkårlig stille spørgsmålet: Hvordan i alverden skulle det kunne håndteres ikke alene af dem, der skal sørge for, at det bliver fulgt, men også af dem, der står med en sag og skal svare på de klager, der kommer?

Der er dog én ting, der er sikker, når man læser bemærkningerne til lovforslaget igennem: Som en rød tråd, der går hele vejen igennem, er det ikke til at tage fejl af, at hele miljøhysteriet får endnu større mulighed for at udfolde sig, og på den måde vil der blive endnu flere problemer.

Det bliver således muligt for så godt som alle at klage, ikke bare dem, der bor i nærheden af det pågældende sted, men over alt, hvad der sker. Ja, det bliver en ret for enhver organisation med få medlemmer. Bare den har særlige interesser for miljøet, har den ret til, at den kan